

Intet betyde. Det kunde i det Høieste komme til at betyde at udskyde et Par enkelte Personer. I dette Tilfælde har jeg antaget, at samtlige Valgbare maatte udgjøre Sogneforstanderskaberne. I Communer over denne Størrelse har jeg foreslaaet Sogneforstanderskaberne sammensatte paa forskjellige Maader, efter som disse Communer enten bestaae af en enkelt By eller af flere meget smaa Byer med under 50 Beboere, som ikke tilsammen yde 60 Arbejdsdage eller deres Værdie. I disse Sogne foreslaaer jeg, at Valget af samtlige Sogneforstandere foretages under Et, saaledes som ogsaa nu er Tilfældet. I de Sogne derimod, som bestaae af flere Byer over den nævnte Størrelse, foreslaaer jeg, at det halve Antal Sogneforstandere vælges af Byerne efter visse nærmere Bestemmelser — Enkelthederne skal jeg naturligvis ikke her nærmere gaae ind paa —, og det andet halve Antal vælges af Sognets Valgere samlede. Paa den Maade opnaaer jeg at faae, hvad jeg vil kalde den stedlige Repræsentation i Communen ved Siden af den almindelige. Saaledes har jeg tænkt mig Sogneforstanderskaberne sammensatte og Antallet af Sogneforstanderne bestemt. Med Hensyn til Maaden at erstatte dem ved Afgang har jeg valgt omtrent den samme Regel og Bane, som man hidtil har havt, idet jeg dog Intet har bestemt, men overladt til Sogneforstanderskaberne selv i saa Henseende at gjøre Forslag om, hvormange der hvert Aar skulle udtræde, og altsaa ogsaa om hvormange Aar hver Sogneforstander kan komme til at stode i Sogneforstanderskabet ifølge eet Valg. Med Hensyn til Birkedommerens Stilling i Sogneforstanderskabet, har jeg optaget den Bestemmelse, som derom indeholdtes i det Lovforslag, der blev forhandlet forrige Samling. Med Hensyn til Præstens Stilling i Sogneforstanderskabet, som har været et meget omtvistet Punkt, da har jeg ikke optaget ham som Medlem, uden forsaavidt han bliver valgt, men jeg har derimod givet Sogneforstanderskaberne en Adkomst til at kunne tilkalde ham, naar de ville, og han kan da deeltage i Forhandlingerne og afstemme. I fald han deeltager i Forhandlingerne og afstemmer, saa maa han erkjende den Beslutning for gyldig, som man derved kommer til. Møder

han, men afholder sig fra at afstemme, er der forbeholdt ham en Indsigelsesret, hvorved han idetmindste for en Tid kan udsætte Udførelsen af den Beslutning, som i visse Retninger blev tagen imod hans Villie; han beholder altsaa et Veto. Har han ikke fundet sig opfordret til at give Møde, eller er han ikke bleven opfordret dertil, da maa ingen af de Sager, der ere nævnte her i Forslaget, nemlig Sager, Skole- og Fattigvæsenet vedrørende, hvorover man har taget Beslutning i Sogneforstanderskaberne, bringes til Udførelse, uden det er ham skriftlig meddeelt; der er da sat en Tidsfrist, inden hvilken han kan gjøre Indsigelse, og hvis han ikke fremsætter den inden denne Tid, da træde de tagne Beslutninger i Kraft. Man vil saaledes see, at jeg har søgt at frigjøre Præsten fra den uanselige Stilling, hvori han nu er som Medbestyrer der, hvor han i Grunden skulde være Tilsynsmand, og i visse Maader, idetmindste er det min Anskuelse, hovedsaglig paa de Fattiges Begne, Børge og Tilsynsmand. Jeg har givet ham den Indflydelse, som han maa have, saalænge han, som nu, tillige er en Slags Regjeringscommissarius i Skole- og Fattigsager i Communen. Skulde det nogensinde hande sig, at Præstens Stilling i den Henseende blev forandret, at han kun blev Sjælesørger i Communen, og aldeles Intet havde med denne Art Sager at bestille, saa maa dette naturligvis forandres, men indtil den Tid troer jeg, at et saadant Medskab maa benyttes paa den Maade, som bedst kan svare til Hensigten, og derfor har jeg søgt at stille Præsten i den Stilling, som jeg her har omtalt; men ogsaa dette Punkt vil jo ligge for til nærmere Overveielse. Jeg har søgt at antyde Begrænsningen mellem disse to Myndigheder saa godt, som jeg har kunnet, og at gjøre klart, at de, der ere deelagtige i og Medaarsag til en Beslutning, ikke tillige skulle kunne være de, som forhindre dens Udførelse, hvorimod der paa Regjerings Begne saavidt muligt i alle Communesager itide bør kunne gjøres en passende Indsigelse, og denne Indsigelse har jeg i visse Sager forbeholdt Præsten, navnlig i de Sager, der i Genhold til hans nuværende Embedsstilling synes at maatte tilkomme ham og egentlig for